KORKU

magazin

KARANLIK GECE ISSIZ SOKAKLARA İNMİŞTİ... ŞEHİR UYKUDA İDİ...
SON MÜŞTERİ
ÇİSİLEYEN YAĞMUR ALTINDA TEK TUK GEÇENLERİN AYAK SESLERİ KALDIRIMLARDA YANKILAR YAPIYOR-DU... BİR TAKSİNİN FARLARI ISLAK SOKAKLARI AY-DINLATIYOR... HARRY İÇİN İŞ YENİ BAŞLIYORDU...

CAMLARA VURAN YAĞMUR DAMLALARINI DİNLİYOR... O GECENİN KISMETİNİ BEKLİYORDU...
KADIN BİR DAVETTEN ANLATIYORDU... ASİLLERİN GİTTİĞİ BİR DAVETTEN... KADIN İÇKİLİYDİ.
HEY BAYAN!.. UYAN GELDİK!..
ARABANIN SİLECEKLERİ, AZ ÖNCE TAŞIDIĞI YAŞLI KADININ SESİNE BENZİYORDU...
ŞÖFÖR ACIDI KADINA...
KADIN PEJMURDE KIYAFETİYLE İNDİ... O LÜKS HAYAT, O GÜZEL GEÇMİŞ BELKİ ÇOK GERİLERDE KALMIŞTI...

SOĞUK BİR GECEYDİ...
EVE DÖNMEYİ DÜŞÜNÜYORDU...
HARRY, MÜŞTERİYİ BİRAZ GARİP BULMUŞTU...
ÇABUK TRENE YETİŞMEM LAZIM!
TA
BUYRUN!..
HER MÜŞTERİ BAŞKA BİR MACERA İDİ ŞÖFÖR İÇİN
ÇOK MU ACELE ETTİRDİM EVLAT!..
YETİŞTİNİZ ZANNEDERİM!?
TAXI
HARRY BÖYLE GECELERDE HEP HAYAL KURARDI...
UYKU GÖZÜNDEN AKIYORDU...
TEŞEKKÜRLER YETİŞTİK!.
İYİ GECELER!

HAYAT NE GARİPTİ... İNSANLAR NASIL GELİP GEÇİYORDU..
EATi
HEY!.. YOLUN ORTASINDA NE DURUYORSUN?.. EZİLECEKTİN.
AZ KALSIN ÇARPACAKTIM SİZE.. NEREYE GİDECEKSİNİZ!!..
TAXI
BİRİYLE BULUŞACAĞIM... NEHİRE DOĞRU SÜR AHBAP!..
PEKİ EFENDİM!
TİPİNİ DE HİÇ SEVMEDİM BU ADAMIN!
UYKU DA GÖZLERİNDEN AKIYORDU...
TAXI

HARRY!.. KAZA BU KÖŞEDE OLACAK!!.
NE?.. NE KAZASI... KİMSİN SEN?!
BİR MÜŞTERİ!
SON MÜŞTERİN!..
AAAAAAAAAAAA
HARRY ANLADI BU ÖLÜMDÜ... ARABANIN ENKAZI ARASINDAN ÇIKTI KAÇMAK İSTİYORDU... SOĞUK VE ISLAK BİR EL OMUZUNA DOKUNDU...

DELİKANLI.. UYAN. YAĞMURDAN SIRIL-SIKLAM OLDUM... BOŞMUSUN ?!?
BUYRUN EFENDİM TABİİ!..
TAXI
HARRY NEREYE Gİ-DECEĞİNİ SORMADI MÜŞTERİYE... BİLİ-YORDU.. GAZA BASTI...
...VE HARRY ARTIK YAŞAMIYORDU...
CANKURTARAN KAZA YERİNE YETİŞTİĞİNDE ORTALIK AYDINLANI-YORDU.
KARŞIDAN GELEN KAMYO-NUN ŞÖFÖRÜ DE BELKİ BİLİYORDU NEREYE GİTTİĞİNİ ?!.
GECE ÇALIŞAN ŞÖ-FÖRLER, MÜŞTERİLE-RİNİZE DİKKAT EDİNİZ... KADERİNİZİ TAŞIDI-ĞINIZI UNUTMAYINIZ!
SON

GÜZEL VAMPİR

CARMİLLA

Yazan: SHERİDAN LE FANU

Yavaş yavaş gezinmeğe başladılar, adımlarla bir takım yerleri ölçüyorlardı, ellerinde bir takım ucu alçılı sopalarla orayı burayı dürtekliyorlardı. Sonunda büyük bir mermer levhanın önünde durdular. Mermerin üzerinde bir şeyler yazılıydı. Ama kapanmıştı zamanla. Üzerindekileri kazıyınca altından Mircalla Karnestein'in mezarı yazısı çıktı.

General "Tanrıya şükür bulduk" dedi. Yarın komisyon üyeleriyle beraber gelir ve kanun önünde yaparız gerekenleri. " Sonra altın çerçeveli gözlüklü olan centilmene dönüp, onun ellerini hararetle sıktı've "Baron, size nasıl nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum. Siz bu yöreyi 100 yıldan fazla bir zamandır mahveden bir belâdan, bir düşmandan kurtarmış olacaksınız. " Nihayet izini bulduk. Babam, generali ve yabancı e centilmeni kollarından tutup bir kenera çekti ve bana bakarak birşeyler anlatmağa başladı. Besbelli benim hikâyemi anlatıyordu onlara. Sonra bana doğru geldi, beni tekrar tekrar öptü ve beni dışarı

çıkardı. "Haydi artık dönelim yavrum, yalnız gitmeden önce, gidip rahibi görelim ve rica edelim bizimle birlikte şatoya gelsin."

Rahibi aldık ve evin yolunu tuttuk. Yorgunluktan, ölüyor ve eve döndüğümüze seviniyordum. Ama Carmilla hakkında duyduğum şeyler karmakarışıktı ve anlayamıyordum pek ne olduğunu.

O gece Madame ve hizmetçi benim odamda yattı ve babam bitişik odada nöbet tuttu. Rahip bir takım dualar etti. Bütün bu tedbirlerin niye alındığını da pek anlayamıyordum. Bütün gerçeği bir kaç gün sonra öğrendim.

Carmilla'nın ortadan yok oluşuyla birlikte, kâbuslu gecelerim de sona ermişti.

Her halde hepiniz duymuşsunuzdur. Ve biliyorsunuzdur. Maravya, Silezya Stirya, Polonya ve Rusya'nın bir kısmında vampirlerin bulunduğunu. İçinizden bazıları buna inanmayabilir. Yalnız şunu iyice bilmek gerekir ki: Bu yöreleri vampirlerden temizlemek için komisyonlar kurulmuş ve bir takım mütehassıslar buradaki bu afetten temizlemek için yıllar yılı uğraşmışlardır. Ben de, anlattığım olaylar başıma gelmeden, bütün bunları bilmezdim. Ama artık her şeyi öğrendim. Şimdi hikâyenin gerisini dinleyin:

Ertesi gün Karnstein kilisesindeki Kontes Mircalla'nın mezarı açıldı. Babam ve general tabutun içinde yatan mahlûku tanıdılar. 150 yil önce ölmüştü. Ceset hiç bozulmamış ilk günkü gibi duruyordu, gözleri açıktı, tabuttan v en ufak bir çürümüş ceset kokusu da çıkmıyordu. İki kişi kalbini dinlediler atıyordu. Bayılmış gibiydi, bacakları bütün canlılığını muhafaza ediyordu. Tabutun içinde taze kan vardı ve yatanın elbisesine de bulaşmıştı. Önce vampirin kalbine ince uzun bir bıçak saplandı, sonra başını kestiler, birden bire kan boşandı boynundan. Sonra vücut ve baş ayrı ayrı yakıldılar. Sonra bunların külleri nehire atıldı. Artık bu afet bitmişti. Bundan böyle bu yörelerden hiç kimse vampirin kurbanı olamazdı. Babam komisyonun düzenlediği k raporun bir kopyasını alıp sakladı. Raporda benim başımdan geçenler de anlatılıyordu.

KUKLAM ve Ben

HER ŞEY GEÇEN HAFTAKİ GÖSTERİDE BAŞLADI..
HER GÜN BİR SOMUN EKMEĞİ KAFAMA İNDİRİYORSUN... YAŞ GÜNÜMDE NE YAPACAKSIN BAKALIM?
PASTAYI İNDİRİRİM!
BİRDEN ONLARI GÖRDÜM... GÖZLERİ ATEŞ FIŞKIRIYORDU...
İŞTE ORADA!
NUMARASI BİTSİN ENSELERİZ!
TAMAM!
ONLARA KUMAR BORCUMU ÖDEYEMEMİŞTİM...ÖLDÜRECEKLERDİ BENİ.
BİZE NUMARA SÖKMEZ!
İŞİNİ BİTİRELİM ŞUNUN ARTIK!!
GÖSTERİ BİTTİĞİNDE SAHNENİN BİR AN KARARMASINDAN İSTİFADE EDEREK KAÇMALI.
ODAMA GİDEBİLSEM... TABANCAM ORADA!..
NAFİLE...KAPIMDA BEKLİYORLAR...
ÇARESİZ, SAHNE ARKASINDAKİ DEPOYA GEÇTİM.

ORADA GİZLENDİM... BELKİ GİDERLER DİYE DÜŞÜNÜYORDUM...
FAKAT AZ SONRA...
ŞURAYI DA ARAYALIM BAKALIM!
EYVAH!.. GELİYORLAR!!..
GİZLENDİĞİM KÖŞEDE NEFES BİLE ALAMIYORDUM... FAKAT... BİR KUTUYU DÜŞÜRÜVERDİM.
THUD!
O NE ?!
BİR SES!.. O TARAFTAN GELDİ..
HA... BİR KEDİ YAVRUSUYMUŞ!
BURADA YOK... KAPIYA BAKALIM!

KAPIDAN BAKTIM KORİDOR BOŞTU... BİR ODAMA GİDEBİLSEYDİM...
KUKLAYI ALIP SESSİZCE ODAMA YÜRÜDÜM...
FAKAT ÇEKMECEYİ AÇINCA...
. EYVAH !.. TABANCA-MI ALMIŞLAR... MAH-VOLDUM !...
TOCK!
TOCK!
KAPI ÇALINI-YOR... ONLAR-DAN BİRİ OL-MALI ?!
ARKA PENCEREDEN KAÇMAĞI DÜŞÜNDÜM...
İNERKEN AYAĞIM KAYDI YERE YUVARLANDIM...
GÜRÜLTÜYÜ DUYUP KOŞTULAR...
İŞTE ORADA !. KOŞUN...

KISTIRDIK, KAÇAMAZ!
ARTIK HESABI TAMAM!
YAKLAŞIYORLARDI... KORKUDAN KIPIRDAYAMADIM BİLE.
HAYDİ ÇOCUKLAR İŞİNİ BİTİRELİM!
DAN!... DAN!..
HESABI GÖRÜLDÜ!
POLİS GELMEDEN SIVIŞALIM!
YAKALANDIK!
ELLER YUKARI! YAKAYI ÇABUK ELE VERDİNİZ!!
TUHAF ŞEY!... KURTULDUM... NEDEN HEP KUKLAYA ATEŞ ETTİLER!!
İYİ KUKLA İDİ... NEYSE, YENİSİNİ YAPTIRIRIM... ARTIK KUMARA DA PAYDOS!!

GÜNEŞİ KARARTAN ADAM

"GEÇEN SAYIDAN ÖZET"
BİR ÖĞLE ÜSTÜ GÜNEŞ BİRDEN KARARIR... İNSANLAR KORKU VE PANİĞE KAPILIRLAR... ADETA KIYAMET GÜNÜDÜR... YALNIZ BİR TEK İNSAN SAKİN VE MEMNUN ORTALIKTA DOLAŞMAKTADIR... BİR ARA SAATİNE BAKAR VE VAKİT TAMAM DİYE SÖYLENİR...

İŞTE HENRY... SENİN TEORİNİ GERÇEKLEŞTİRİYORUZ NİHAYET!
DENEME BAŞARILI OLMAZSA NETİCE ACI OLACAK!..
EVET... MİLYONLAR ZİYAN OLACAK VE BENİM İÇİN DE HERŞEY BİTECEK!..
BU İYON TABAKASI İLE ŞEHİRLERİN ÜZERİNİ ÖRTME İMKÂNINI KAYBETMİŞ OLACAĞIZ!..
OYSA HAVA TAARUZLARINA KARŞI EN İYİ KORUNMA İMKÂNIDIR BU... TEMENNİ EDELİM Kİ HESAPLAR DOĞRU OLSUN!..
BU DENEMEDE KARANLIK TABAKA TAM 20 DAKİKA SÜRECEK.
HERŞEY HENRY!..
5-4-3-2-1 TAMAM!
DENEME BAŞARILIYDI... İYONLAŞAN ATMOSFER TABAKASI GÜNEŞ IŞIKLARINI BİLE GEÇİRMEZ OLMUŞTU.
TEBRİKLER.
SEN BİR DAHİSİN DOSTUM. YALNIZ BUNUN SÜN'İ BİR OLAY OLDUĞU GİZLİ KALACAK.
ONU HER ZAMAN KÜÇÜMSEYEN KARISI, BAKALIM NE DİYECEKTİ BUNA?..
BANA HEP APTAL DİYEN MARTA BU BÜYÜK BAŞARIMA ŞAŞIRACAK...

HER ŞEYİ AÇIKLAYAMAM, AMA BUGÜNKÜ GÜNEŞ KARARMASININ BENİM MARİFETİM OLDUĞUNU SÖYLEYEBİLİRİM.
NEREDEYDİN? HERKESİN EVLERİNE KOŞTUĞU BİR ZAMANDA BUNU BİLE BECEREMEDİN.
KORKAK BİR ŞEY OLMADIĞINI BİLİYORDUM DA.
HA HA!.. PISIRIK HERİF!! KİMBİLİR KORKUDAN HANGİ DELİĞE SAKLANMIŞTIN?!.
YANILIYORSUN... GÜNEŞİ KARARTAN BENDİM MARTA.
O ACAİP ÇALIŞMALARININ SONUNDA AKLINI KAÇIRACAĞINI BİLİYORDUM ZATEN...
DİNLE BENİ MARTA!
SEN DÜPEDÜZ KAÇIRDIN... ÇALIŞTIĞIN LABORATUVARDA NE İŞ YAPTIRIRLAR BİLMEM.
BENİM TEORİM...
... AMA BEN OLSAM ORTALIĞI BİLE SÜPÜRTMEM SANA!!.
ŞEY.. FAKAT..
OTUZ SENELİK BİR YENİLGİYİ YAŞIYORDU HENRY... KARISI MARTA BÜTÜN TEORİLERDEN DAHA GÜÇLÜ VE İNSAFSIZDI...
SAÇMALIKLARI BIRAKTA.. GEL BULAŞIKLARA YARDIM ET!..
PEKİ KARICIĞIM!
SON

KÂBUS

(Hikâye)

Bir önümde karmakarışık duran notlarıma, bir de Paul'ün perişan yüzüne baktım. Tabiî senelerdir görmediğim arkadaşımın gelişi beni memnun etmişti. Ne varki o gelene kadar bütün arzum salı günü yapılacak olan Ruh Bilimi Kongresi için kafamı, düşüncelerimi bir düzene sokmaktı.

Beni görmek istemesinin vereceğim konferansla bir ilgisi var mıydı acaba? Bunu herhalde gazetelerden öğrenmiş olmalıydı.

Ama içkilerimizi yudumlarken beni aramasının asıl nedenini söyledi.

-Gibb, sana deli gibi ihtiyacım var, dedi bana. Daha doğrusu Elizabeth ve benim. Sana evlenmek üzere olduğumdan bahsettiğim kız.. Yalnız nişanımız henüz resmî değil.

Paul'ü incelemeye başladım. Eski günlerde fakültedeyken odamı paylaştığım Paul'du bu. Doğrusu hiç değişmemişti. 40 yaşına yaklaşmış olması ona yakışıklığından hiçbirşey kaybettirmemiş, yalnız daha olgun ve güven dolu bir hal vermişti.

Derken, endişeli bana bakan gözleriyle karşılaştım. Hemen konuya dönerek:

-Madem buraya bana danışmaya geldin, anlat bakalım. Önce nişanından bahset. Neden resmi^ değil.?

-Elizabeth şimdiki halde dul. Kocası Robert Weld 3 ay evvel bir otomobil kazasında öldü. Ölümünden bu kadar kısa zaman sonra nişanımızı ilân etmek biraz saygısızlık olur diye düşündük de.

-Azıcık sabır ve zaman sayesinde herşey düşelir. Bu önemli bir şey değil ki Paul?

-Bunun zamanla bir ilgisi yok. Gibb. Bütün derdim Elizabeth, onu hemen görmelisin, anlıyor musun? Yardımına muhtacız.

-Öyleyse beni bu mesele hakkında biraz aydınlat bakalım.

Onu görünce sen de çok seveceksin Gibb. Bulunmaz bir insandır o. Ama artık değişti, eskisi gibi değil. Hani çift şahsiyetli akıl hastaları var ya, neredeyse son zamanlarda onlar gibi hareket etmeye başladı.

-Nasıl tanıştınız?

-Bir seneden biraz fazla oluyor. Onunla bir toplantıda karşılaştık ve birbirimize çok geçmeden âşık olduk. Ama Elizabeth o sırada kendinden çok yaşlı ve despot biriyle evliydi. Dinî inançları yüzünden de ne boşanmayı, ne de evlilik dışı münasebet kurmayı aklından bile geçirmiyordu.

-Galiba Robert Weld'den pek hoşlanmıyordun?

-Ona şimdiye kadar sempati besleyen tek insana rastlamadım desem doğru olur, Gibb. Son derece kibirli ve dediği dedik bir adamdı. Elizabeth onunla evlendiğinde çok gençmiş.

-Birbirinize beslediğiniz hislerden haberi var mıydı?

-Hayır, haberi olmadığına yüzde yüz eminim. Ama muhakkak ki, Elizabeth'in onu sevmediğinin farkındaydı. Bunu bilmesi de onu hergün biraz daha çekilmez hale getiriyordu. Elizabeth'in bütün bunlara, nasıl dayandığına bir türlü akıl erdiremiyorum.

Paul'ün anlattığına göre, Elizabeth mesut olmamasına rağmen kocasına karşı daima sevimli bir yüz takınıp, kendini hayatından, memnunmuş gibi göstermeye çalışırmış. Çünkü bir kadının kocasına böyle davranması gerektiği düşüncesindeymiş. Ara sıra kuzini bu işkenceden kurtarmış.

İsabel ile Brigeport'a gitmekle de, biraz olsun kendini bu işkenceden kurtarmış.

-İsabel, aklı bir karış havada, 20 yaşında bir kız. Annesi yani, Elizabeth'in teyzesi Brigeport'ta oturuyor. İsabel annesini her ziyarete gidişinde Elizabeth'i de yanına alıyordu. Döndükleri zaman da Weld'ler İsabel'i bir iki gün misafir ederlerdi.

-Bana biraz Robert Weld'in ölümünden bahsetsene. Kaza nasıl oldu?

-Geçen haziran kızlar yine Brigeport'a gitmişler, ancak geceleyin eve dönebilmişler. Elizabeth başı ağrıdığı için hemen ilâç alıp yatmış. Ertesi sabah Robert Weld hiç yapmadığı halde, çok erken bir saatte evden ayrılmış, hatta kahvaltıya bile dokunmamış.

Polis gelip de adamcağızın öldüğünü haber verdiğinde, kızlar halâ uyuyorlarmış. Polis raporuna göre, araba köprüden aşağı yuvarlanmış. Sigorta Şirketi asıl sebebin ne olduğunu halâ anlıyamadı.

Robert'in cenaze merasiminden iki gün geçmemiştiki Elizabeth tuhaf bir hastalığa tutuldu.

Hayalet gibi gezinip duruyor, bu hali geçtikten sonra da hiç birşey hatırlamıyordu. Bu krizler ona şuuru yerindeyken geliyor. Bu yüzden durumunun uyurgezerlikle de pek ilgisi yok. Üstelik de müddeti, kısa süren bu şuursuzluk anları, daha derin ve daha uzun süreli bir hal almaya başladı.

Gezinmesi daha dehşet vericiydi artık. Ancak böyle yapınca rahat yüzü görebiliyor, sanki biri ona esrarengiz bir baskıda bulunuyordu.

Bir gün yine büyük bir husuz - suzluk içinde dolaşırken ona bir- şey sordum, duymadı. Benim var - lığımdan bile haberdar değildi. Bir iki dakika sonra bir silkinmeyle normal haline döndü.

Bu şekilde bir iki hafta geçti. Derken, Robert'in hususi bürosuna gitmeye başladı. Bu halden kurtu- lup da, şuuru yerine geldiği vakit buraya kadar nasıl geldiğine şaşıp kalıyordu. Tabii, bütün bunlar Eli- zabeth'i müthiş şekilde üzüyor, ha- rap ediyordu.

Hepsi bununla kalsa, neyse. Bir gece uyanıp hafif hafif ağlamaya başladı. Ani bir kendinden geçişle yerinden fırlıyor ve evi terkedi - yor. İsabel ve ben ona müdahale etmeye çalıştıksa da, hiçbirşey o- nu durduramıyor. Çaresiz yakın bir mesafeyle onu takibe başladık. Gittiği yer eve çok yakın olan Ro- bert'in mezarıydı. Perişan bir hal- de kocasının üstüne kapanıyor, ağ- lıyor, ağlıyor...

İşte Gibb, durum böyle. Zor oldu ama onu bu gece hep beraber tiyatroya gitmek için ikna ettim. Bize yardım edeceksin değil mi? Onu bu esrarengiz durumdan an - cak sen kurtarabilirsin.

Paul'ün hali içler acısıydı, tek- lifini reddedemezdim.

xxxxx

Elizabeth, son derece cazip bir kadındı. Diyebilirim ki hayatım- da onun kadar çekici bir insana ya bir, ya da iki defa rastlamışım- dır. Hareketleri, konuşması son derece herhangi bir zihnf yorgun - luğun izine rastlamadım.

Paul:

-Zaten bütün mesele de bu ya. Epey zaman normal bir insandan farkı olmuyor, sonra aniden başka bir dünyada yaşıyormuş gibi hare- ket ediyor.

Eve döndüğümüz zaman İsabel ile de tanıştım ve ilk anda onun Ro- bert Weld'e olan antipatisini sez - dim. Ruhlar ve vaktinden evvel ö- len dahiler üzerine tuhaf fikirleri vardı.

Elizabeth'in durumu içinde Ro- bert'in suçlu olduğunu düşünüyor, Mr. Weld'in, karısını, karşı konul - maz bir kuvvetle büyüleyip, hergün mezarına davet ettiğine inanıyor - du. Yine onun fikrine göre Eliza - beth'i kurtarmak için yegâne çare, onun bir rahip tarafından okutulma- sıydı.

İlk iş olarak Paul'e, nişanlısın- la İsabel'in fazla sıkı fıkı olmama- sına dikkat etmesini tenbih ettim.

Paul çok ısrar ediyordu, bende onlarda bir iki gün misafir olmayı kabul ettim. Belki anlatılanları ken- di gözümle görmem daha yararlı olurdu.

Aradan iki gün geçmişti. Liz gayet normaldi. Bütün gün alış ve- riş etmiş, oldukça yorulmuştum. Tam yatmak üzereydim ki kapı vu- ruldu. Gelenler Paul ve İsabel'di. Her ikisi de sokağa çıkmaya hazır- lanmış gibi giyinmişlerdi, hemen, hole inmemi rica ettiler.

İşte o zaman işittim. Elizabeth derinden içini çekiyordu. Bir süre sonra hıçkırık halini alan ağlama- sı gittikçe hızını ve şiddetini art- tırdı.

Paul'ün fikrine uyarak ben de giyindim, arkasından odasına gidip onunla konuşmayı denedim. Boşu - naydı. Sakin bir halle üstüne bir pe- lerin alarak kapıdan çıktı.

Bizim varlığımızdan haberdar olmadığı için, gizlenmeye lü - zum görmeden peşinden gittik.

Hiç vakit kaybetmeden Robert'- in mezarına geldi. Gözleri sabit bir noktaya dikili, yüzü bembeyaz, ve gece yarısı mezarlığın içinde ya- papyalnızdı. Saçları hafif hafif esen rüzgârda uçuşuyor, pelerini şişi - yordu.

Yeniden ağlamaya başladı.

Hiç birşey yapamamanın ver - diği çaresizlikaltında ezilmeye baş- lamıştım.

Paul'de aynı şeyi hissetmiş o- lacaktı ki, Elizabeth'i oradan u- zaklaştırmağa yeltendi, ama o di - renmekte israr ediyordu...

Biraz sonra hıçkırıkları nor - mal bir düzene girdi. Sanki büyü bozulmuştu. Yine buraya kadar na- sıl geldiğini anlayamamıştı. Kor - kuyla kendini Paul'ün kollarına attı. Artık tahammülü kalmamıştı.

İsabel onu yatırmaya götürdü- ğünde Paul'e dönerek.

-İstersen Liz'i bir hastaneye, yatıralım. Ne de olsa imkânları da- ha geniş, hem de boşuna vakıt kay- betmemiş olurduk, dedim.

-Ama Gibb, kendini oraya iyi - den iyiye bırakır, ne kadar bezgin olduğunu sen de biliyorsun. Bize ancak sen yardım edebilirsin. Eli- zabeth'in iyiliği için hiç olmazsa, bir dene.

-Peki Paul, emin ol, elimden ge- leni yapmaya çalışacağım. Sabah o- na bir psikanaliz yapmak istiyorum belki aradığım cevaplar, onun şuur altında yatıyordur da, böyle bir te- masla ortaya çıkar.

Paul'un yüzü biraz olsun rahat- ladı.

-Tabii, Liz'in de iznini almak gerekiyor, diye ekledim.

O sırada odaya giren İsabel, konuşmamızın son kısmını duymuş- tu. Niyetimizi ona da anlatmak zo- runda kaldık. Psikanaliz lâfını da- ha duyarken.

-Aman allahım, diye bir çığlık attı.

Elizabeth buna hiçbir zaman müsaade etmez.

Sonra beni kolumdan tutup te- rasa sürükledi.

-Son Bridgeport seyahatinde bu yüzden neler çektiğimi bilemezsi- niz.

-Ama Elizabeth bana konuş - mamızda hiç bir zorlukla karşı - laştığınızdan bahsetmemişti.

-Çünkü ben hallettim.

-Bana biraz anlatsanıza.

-... Gayet iyi eğleniyorduk. Derken bir gün Bannişterler bi- zi yazlıkta verdikleri bir partiye, davet ettiler.

Misafirlere enteresan vakit geçirtmek için de bir sihirbaz tut- muşlardı.

Adamcağız hünerlerini göster- dikten sonra bazı misafirlere hip- notizma yapmak suretiyle progra- mını bitirdi.

-Tuhaf doğrusu.. Liz bu par- tiyi en ufak teferruatına kadar hal- de sihirbazdan hiç bahsetmediydi.

-Öyleyse anlatayım..

Liz'in ne kadar hoş bir kadın olduğunu biliyorsunuz. İster iste - mez her gittiği yerde dikkati çe - ker. Yine böyle olmuştu:

Sihirbaz, b ilk denemeyi Liz'in üstünde yapmak istedi. Kızcağız ön- ce kibarca reddettiği halde erafın israrlarına dayanamadı nihayet ra- zı oldu.

Aslında adam çok nazik ve ki- bardı. Liz'in hiç de canımın sı- kılmasını istememişti.

-Peki bu olayın Elizabeth'in üs-

tünde bir etkisi oldu mu?

-Vallahi, Liz sonradan çok durgunlaştı. Üzüldüğü her halinden belli oluyordu. Ne kadar dindar olduğunu farketmişsinizdir. Kilisesi de bu nevi şeyleri kesinlikle reddettiğinden kendisini, bir cinayet işlemiş g kadar suçlu hissetti. Tabii, bütün gecesi de berbat oldu.

Paul'e döndüm:

-Acaba bütün mesele bu derece dindar olmasından mı? Meselâ herhangi bir hareketiyle ölülere saygısızlıkta bulunduğuna kanaat getirmişse, bu onun şuur altında olmaksızın, bu duygudan kendini kurtarmak için şimdiki hale gelemez mi, ha, ne dersin?

-Evet, Liz dindardır, ama bu derece dar kafalı değildir Gibb.

-Ama Liz geçen sene bir insanı deliler gibi sevdiği halde bir başkasına sadık kalmak zorundaydı. Kolay bir şey değil, doğrusu. Üstelik insanda derin bir gerginlik yaratabilir.

-Herhalde İsabel, hakkında sana tamamen yanlış fikir vermiş olacak.

O, son derece dengeli, dini inançlarıyla hayatındaki gerçekleri gayet iyi bağdaştırabilecek nitelikte bir insandır. Ama son zamanlarda...

Paul elleriyle yüzünü kapadı. İşte, herşey yeniden tekrarlanmaya başlayacaktı.

Önce Liz'in hafif, fakat içli ağlayışı bir yankı halinde bize kadar geliyor, bir şey yapamamak insanı perişan ediyordu.

Paul dayanamayarak hemen hastaneye telefonetmemi istedi. O işi sabahleyin yaparız diyerek sâkinleşmesi için Liz'e bir müsekkin verdim.

İsabel ile yeniden konuşmak istiyordum.

-İsabel, bana Bannister'lerdeki partiden bir daha bahset. Belki me mesele biraz daha aydınlanır.

Bütün hikâyeyi tek bir şey eklemeden yeniden anlattı. Yapacak başka bir şey olmadığından kızcağıza iyi geceler diledim ve gidip yattım.

Ne var ki Liz'in hıçkırıkları kulaklarımda çınlıyor, hali gözümün önüne geliyor, beni bir türlü uyutmuyordu. Aniden kafamda bir şimşek çaktı sanki, İsabel ilk konuşmamızda ne demişti?

Sabahleyin kalktığımda Liz ve Paul kahvaltıdaydılar. Lizabeth besbelli geçen geceyi hatırlamıyordu. Fakat soluk yüzünde son derece bitkin bir ifade vardı.

Anladığıma göre Paul de ona hastane işinden bahsedebilmek için cesaretini toplamaya çalışıyordu. Hiç vakit kaybetmek istemiyordum bu sebeple, kahvaltıyı beraber yapma tekliflerini reddederek İsabel'i aramaya çıktım.

Onu odasında sabah jimnastiğini yaparken buldum.

"Günaydın" dedikten sonra.

-Haydi İsabel, bana hemen o partide "Hallettim" dediğin şeyin ne olduğunu ve nasıl hallettiğini anlat. Bunu söylemeyi unutmuştun...

-Haa, o mu? Sahi unutmuşum.

Hani, Liz durgunlaşmıştı demiştim ya. Tabii bunu sihirbaz da farketti. Liz'i teselli etmek için bizimle uzun zaman oturup konuştu. Ben de ona Liz'in kendini suçlu hissettiğini, kocası duyarsa onun da bu işe çok kızacağını söyledim.

-Peki ama bana halâ hallettiğin şeyin ne olduğunu anlatmadın?

-Anlatıyorum ya. Eskiden okuduğum birşey gelmişti aklıma. İlk yapılan hipnotizmanın tesirini nötralize etmek için ikinci bir hipnotizma yapılıyordu. Bu fikrim adamın da hoşuna gittiği için hemen tatbikatına geçti.

Dengemi kaybedip neredeyse sandelyeden aşağı yuvarlanacaktım.

-Neden bunu daha önce anlatmadın? Adam ona hipnotizma sırasında ne dedi? Bana kelimesi kelimesine anlat.

-Vallahi, ne bileyim, pek hatırlıyamadım şimdi çok oluyor...

-Düşün, İsabel, Bu ikinci hipnotizma tahmin edemiyeceğin kadar önemli.

-Galiba, uyandığın vakit hiç bir zaman hipnotize edildiğini hatırlamıyacaksın" gibi birşey.

-Başka, başka?...

-Eve gidince hepsini unutacaksın...

-Başka birşey söylemediğine emin misin?

-Evet, eminim. Öyle kibar bir admdı ki. Ona eve gidip, kocasına, bir yanak vererek olanların hepsini unutmasınısöyledi. Sonra "Şimdi uyandın, şimdi uyanıksın artık, hem de çok iyisin" diyerek Liz'i.

Hemen sihirbazı aramak için telefona koştum. Biraz zor oldu ama sonunda Mr. Vudino'nun kendisiyle bir ilişki kurabildim. Önce bir toplantı için çağırıyorum zannetti. Ama ona aramamın asıl nedenini anlatınca hemen yardım etmeğe hazırlandı.

Tam Paul odaya girdiği zaman telefon konuşmamız sona ermişti. Onu bir koltuğa oturttuktan sonra İsabel'in bana anlattıklarını ona da naklettim. Sonra:

-Elizabeth, ona telkin edileni yapamayınca rahat yüzü görmüyordu. Eve gidecek, kocasına bir yanak verecek ve hipnotize edildiğini unutucak.

Evet, mesele bu kadar basit. Ancak buşekildesükûnet bulan Liz için kocasının ölümübüyük bir şok oldu. Artık, şuur altında kurulmuş bu düzeni yerine getiremiyecekti. Çünkü kocası yoktu, ölmüştü.

-Demek, böyle... Şimdi ne yapacağız. Gibb?

-Sihirbaza telefon ettim bile. İlk uçağa atlayıp gelecek. Bir saati bulmaz bile.

xxxxx

Yapılan üçüncü hipnotizma Lizi tamamen normal haline döndürmek içindi. Bu iş de olduktan sonra yatırılan Elizabeth, kocası öldüğünden beri ilk defa sâkin bir uykuya kavuştu.

Çok geçmeden kucağında kitaplarla İsabel de göründü. En üsttekinin adı, "Hipnotizmaya giriş" diye başlıyordu.

Mr. Vudino gülerek:

-Nasıl, kitabı enteresan buldunuz mu?

-Başında öyle gibiydi ama pek yürümüyor,

-Neden?

-Çünkü bir kere denedim. Bütün talimatı yerine getirdiğim halde, hiç bir sonuç alamadım. Ondan sonra da bütün hevesim kaçtı.

Sormaya korkuyordum ama kendimi zorladım.

-Ne zaman yani, kimin üstünde denedin İsabel?

-Robert Weld'in... Kazadan bir gece evveldi... O kadar da uğraştım ama deneyin tam ortasında sandalyede uyuyakaldı.

Yüzlerimizdeki şaşkınlık ifadesinden hiç bir şey anlamamış olacak ki:

-Zaten o kadar can sıkıcı bir

MİTOLOJİYE GÖRE MEDUZA TANRILAR KIZDIRDIĞI İÇİN LÂNETLENMİŞ BİR KADINDI...
SAÇLARI YILAN OLMUŞTU VE...
MEDUZA SENİ LÂNETLİYORUM. YÜZÜNE BAKANLAR TAŞ KESİLSİN!
MEDUZANIN KALKANI
HALK DEHŞETE DÜŞER... KİMSE YÜZÜNE BAKAMAZ...
GEÇEN SAYIDAN ÖZET
ATİNA CİVARINDA ARKEOLOJİK KAZILAR YAPAN BİR HEYET ÇALIŞIRKEN TOPRAK ALTINDAN BİR KALKAN ÇIKARIRLAR.. KALKANIN ÖN YÜZÜNE BAKANLAR TAŞ KESİLİRLER... BU KORKUNÇ OLAY ONLARA MEDUSA EFSANESİNİ HATIRLATIR...
MEDUZA GELİYOR!..
KAHRAMAN PERSEUS KÖTÜLÜĞÜ YOK ETMEK İSTER...
AL BU KILICI, FAKAT BAKAMADIĞIN ŞEYİ NASIL YOK EDERSİN..
BİR YOLUNU BULURUM...
PERSEUS, MEDUZA'NIN MAĞARASINA GİDER...
UYUYOR!.. UYANDIRMALIYIM!!. ONU...
MEDUZA!

MEDUZA ÇILGIN GİBİ FIRLAR...
KİMSİN SEN?
SENİ YOK ETMEĞE GELDİM!
PARLAK KALKAN'DA AKSİNİ GÖRÜR.
ARRGH
MEDUZA KENDİNİ GÖRÜNCE TAŞ KESİLİR.
EVET, BÖYLECE KENDİ AKSİ BU KALKAN'IN ÜZERİNDE KALIR... GÖTÜRELİM KALKAN'I...
BÜTÜN GECE BU EFSANEYİ DÜŞÜNÜRLER...
MEDUZA'NIN AKSİ OLDUĞUNA İNANIYOR MUSUN?
EVET DENIUS, BAK ŞU KİTABA...
BAK, KİTAPTAKİ RESİM KALKANIN AYNI!.
EVET!
PERSEUS'ÜN KALKANI
KALKANDA MEDUZA'NIN BAŞI OLDUĞU YAZILI DEĞİL!.
BUNU BENDE DÜŞÜNDÜM...

BASIN AKSİ İLKTEN GÖRÜNMEYİP ZAMANLA KİMYASAL BİRLEŞİM İLE MEYDANA ÇIKMIŞ OLABİLİR!..
EVET... BAKIRLI TOPRAKTA GÖMÜLÜ İDİ!
KALKANIN ÜZERİNDE FİLİMLERDE OLDUĞU GİBİ YAVAŞ YAVAŞ RESİM BELİRDİ.
EVET, YARIN BU KALKAN'I YOK ETMELİYİZ!!..
DENIUS, GECEYİ UYKUSUZ GEÇİRİR.
BU DÜNYANIN EN İLGİNÇ ŞEYİNİ YARIN BARTLET YOK EDECEK..
SEVGİLİMİ ALDI, ÜN KAZANDI, KALKAN'I DA BEN ALACAĞIM. BENNIE TAŞ KESİLİNCE BARTLET'İN OLAMAZ ARTIK!!!
GÜNEŞ DOĞARKEN... DENIUS HAREKETE GEÇER...
KIZI TAŞ YAPACAĞIM!..
DENIUS... BONNIE'YE HÜCUM EDİYOR!!..

BONNIE, GÖZLERİNİ KAPA!!.
BİRDEN ORTALIK KARIŞTI...
APORT!..
GRRRR
DENİUS KÖPEĞİNE SESLENİR... KÖPEK HÜCUM EDER...
HAYVAN TAŞ KESİLDİ!!.
YEEEUP
SONRA..
AYY!..
KALKANIN ÖNÜ KAPALI... ALABİLİRİM.
TOD...

AZ SONRA, TOD KENDİNE GELİR.
DENİUS NEREDE ?!..
KALKANI ALDI KAÇTI !..
KALKAN'IN KUVVETİ ONU ÇILDIRTTI... POLİSE HABER VERMEK GEREK...
DENİUS UFAK BİR BALIKÇI KÖYÜNE GELİR...
BARLET, POLİSE HABER VERMİŞTİR. SARILDIM...
DUR!
KALKAN ELİMDEYKEN KİMSE BENİ DURDURAMAZ!!.
BAKIN MEDUZA'NIN YÜZÜNE DE TAŞ KESİLİN BAKALIM.
GRAAZASH

TOD VE BONNİE ÇILDIRAN İLİM ADAMININ PEŞİNDEN YETİŞİRLER...
BANA ÇABUK BENZİN VER... YOKSA MAHVOLURSUN.
İŞTE ORDA DENİUS! DİKKAT KALKAN ELİNDE!..
JİPTEN İNERLERKEN...
YAKLAŞMAYIN. KARIŞMAM!.
DİKKAT. KALKANI AÇACAK!..
BAKMA O YANA SAKIN!!.
KALKAN ELİMDE DURDURAMAZSINIZ!!.
SİZİNLE UĞRAŞACAK DEĞİLİM...ATİNADA DAHA ÖNEMLİ İŞİM VAR!!.
GİTTİ!
POLİSE ATİNA'YA GİTTİĞİNİ HABER VERELİM!!..

CİD AKŞAMA DOĞRU ATİNAYA VARIR.
DİKKATLİ OLMAMIZ GEREK!
İŞTE BİR TAŞ KESİLMİŞ İNSAN DAHA!
KAMYONET DE YOK. AT ARABASINA BİNMİŞ OLMALI... İŞTE İZLERİ!!.
ÇABUK OLALIM... VARMIŞTIR BİLE!
JİP ATİNA'YA GİRER.
ARABALI BİR İNSAN ARIYORUZ!
YAKLAŞIN BANA!
ARABA SESİNİ KÖŞEYİ DÖNERKEN İŞİTTİM!
MÜZEYE DOĞRU GİDİYOR OLMALI... DENİLUS MÜZEYİ SOYACAK!.
BİRAZ SONRA...
İŞTE ARABA!.. AMA ELİNDE KALKAN VARKEN NASIL YAKLAŞABİLİRİZ.
AKLIMA BİR ŞEY GELDİ BONNIE. BEKLE GELİYORUM...

AZ SONRA BARTLET DÖNER...
FAKAT ADAM KÖR!
BONNIE! ÇABUK GÖZLERİMİ BAĞLA! HADİ ÇABUK OL!
HAYDİ!
KÖRÜM AMA BURALARI EZBERE BİLİRİM!
İKİ GÖRMEYEN ADAM MÜZEYE GİRERLER...
YUKARIDA SESLER VAR.
GİDELİM!
ÇOK GEÇMEDEN...
MERDİVENLERDE OLMALI!
DENIUS TESLİM OL... MÜZE KUŞATILDI!..
ÇILGIN!.. ELİMDE KALKAN VAR... HEPİNİZİ MAHVEDERİM!!..

SONRA...
İKİNİZİ DE KALKAN-LA EZERİM!!
GALİBA KALKANLA HÜCUMA GEÇİYOR...
BENİ ONA DOĞRU İT VE SEN KAÇ!
VE...
AL BA-KALIM.
BARTLET GÖZLERİNİ AÇAR...
KENDİNE GEL!
BENİ ARTIK DURDURA-MAZSIN!
CLANG
BANG
BİRDEN DENGELERİNİ KAYBEDEREK YUVARLANIRLAR...
BANG!

İKİSİ BİRDEN YAKLAŞIR...
KALKANA BAKINCA TAŞ OLACAKSIN BARTLET!
FAKAT...
AL İŞTE!..
ADAM KÖR... SENİN DE GÖZLERİN BAĞLI
DENIUS! DURUMU ANLADIN ARTIK... TESLİM OL!!..
BİR GÖZLERİNİ AÇARSAN GÖRÜRSÜN SEN!?
PEŞİNDEN GİDELİM!
DENIUS KORİDORDA UZAKLAŞIR...
ONA DOĞRU GÖTÜR BENİ... KENARA ÇEKİL!

ARDIN-DAN...
KALKANI.. KALKANI... BULMALI-YIM!
AH...
DENIUS DELİ GİBİ DÜŞMANINI ARAR-KEN...
BARTLET'İ YOK ET-MELİYİM!
YAAGH
BİRDEN KALKANLA KARŞILAŞIR VE LÂNETİNE UĞRAR...
TOD!..
ÇEKİL BONNİE! DENİ-US TAŞ KESİLDİ...
PERSEUS
BU İŞ HEMDE PER-SEUS HEYKELİNİN YANINDA OLDU...
BU KALKAN KİMSEYE ZA-RAR VERME-MELİ!!..
BİR VOLKANIN AĞZINDA...
KALKAN BURADA ERİR... KORKUNÇ LÂNET DE BÖYLECE SON BULUR.
SON

KORKU

KORKU MAGAZİN CİLTLERİNİ İTİMAT KİTABEVİ
Cağaloğlu Narlıbahçe Sokak No 19 P.K. 1283
ADRESİNDEN TEMİN EDEBİLİRSİNİZ. . . .

KORKU Salı günleri çıkar dehşet ve heyecan dergisi.
Sahibi ve Sorumlu yönetmeni: Mehmet Kemal Benli. Yönetim : Ziya Sezer. Ressam : Hayri. Filimler : Reo teknik. Baskı: Duran Ofset. Cilt: Fazilet Mücellithanesi.
Adres: Cağaloğlu Çemberlitaş Palas Kat: l. Tel : 221676